

Vragen en antwoorden

- 1) *Het aardse leven verklaard*
- 2) *Seksuele onthouding in verband gebracht met geestelijke ontwikkeling*
- 3) *Volmaaktheid*
- 4) *Gevoelsverlamming*
- 5) *Contractie*
- 6) *Vijandige relaties*
- 7) *Ergens 'doorheen gaan'*
- 8) *De illusie van niet geliefd zijn*
- 9) *Een andere cultuur begrijpen*
- 10) *Meerdere incarnaties op aarde*
- 11) *Mediums en vooroordelen*

4 juni 1971
lezing 192A

"Groeten en zegeningen voor ieder van jullie hier, mijn vrienden. Moge deze samenkomst weer een hulp zijn op je diepste innerlijke niveau van bewustzijn, teneinde dit op de voorgrond te brengen. Moge al je positieve en negatieve potentieel zich aan de oppervlakte manifesteren, met de bedoeling zo het ene te versterken en het andere te elimineren door het terug te brengen tot de oorspronkelijke, natuurlijke, goddelijke energiestroom. Ik ben klaar voor jullie vragen, mijn vrienden."

Het aardse leven verklaard

VRAAG 1) *Een tijdje geleden heeft u ons, in een andere lezing¹, verteld dat wanneer er een zeer grote splitsing in iemands bewustzijn is, dit zich dan zou manifesteren als een grote acute crisis. Ik heb in mijn leven gemerkt dat dit waar is en ik wil graag de betekenis van deze kloof in het bewustzijn verder onderzoeken. Welke vorige levensgebeurtenissen*

¹ lezing 172 De centra van levensenergie

moet men beleefd hebben om zo'n grote ongelijkheid in bewustzijn te hebben voortgebracht?

"Het gaat niet alleen om een bepaalde gebeurtenis uit een vorig leven in de zin dat iets gedaan is wat nu bestraft wordt. Het is een bewustzijnsstaat van twee fundamentele stadia van ontwikkeling. Wanneer een entiteit buiten het lichaam leeft, niet geïncarneerd is in de materie, kan een basis-zijnsstaat - laten we zeggen de minder ontwikkelde - gedurende een periode latent aanwezig zijn. De entiteit drukt zijn levensomstandigheden en -omgeving uit in een zijns sfeer die overeenkomt met de hoger ontwikkelde staat van bewustzijn; de negatieve, of onderontwikkelde staat blijft latent aanwezig. In andere periodes van een niet-geïncarneerd bestaan, is het andersom. In dat geval zal de ontwikkelde kant, zelfs als die veel sterker vertegenwoordigd is dan de onderontwikkelde, donkere kant, toch latent blijven en is de negatieve, destructieve kant manifest en leeft de entiteit in een omgeving die overeenkomt met deze negatieve kant, in verschillende gradaties. Hij leeft dan in die wereld, onbewust van zijn sluimerende ontwikkelde kant en heeft bijgevolg ontzettend veel moeilijkheden in een omgeving die helemaal overeenkomt met de onontwikkelde, nu-manifeste staat.

Het leven op aarde wordt aangegaan als een snellere manier om deze twee te combineren. Dit moet en zal altijd de oorsprong en de oorzaak van zo'n crisis als die je beschrijft, zijn. De crisis bestaat wanneer wordt geprobeerd deze twee kanten met elkaar te verzoenen. Dit kan aanvankelijk niet gedaan worden zonder crisis, omdat het leven in een lichaam in deze sfeer - waar alles gemanifesteerd is in materie, in verharde, verstarde levensstof - bestaat, zodat deze elkaar kunnen afwisselen: je kunt je werkelijk bewust worden van beide staten. Het ego, de wil, heeft de macht om te bepalen met welke kant het zich identificeert, welke kant het observeert, naar welke kant het luistert en dat geeft een entiteit natuurlijk de gelegenheid tot een veel snellere manier van ontwikkelen.

In jouw specifieke geval heb je de taak op je genomen om deze twee kanten bij elkaar te brengen; om zowel het negatief latente als het positief latente naar voren te halen. Beiden waren duister en nu is het een kwestie van verzoening, van vereniging, van je weg vinden in het doolhof waar veel van de boodschappen die vanuit je diepste meest innerlijke zelf tot je komen, verwarrend zijn. Je weet niet waar ze toe behoren. Iets dat negatief lijkt en negatief is en een uitdrukking van de negatieve, destructieve schaduwkant is, kan tegelijkertijd ook een uitdrukking zijn van het hoogste in jou. Je hebt deze taak op je genomen om je niveau van bewustzijn te verhogen. Dit is wat ik kan zeggen."

Zou u dan zeggen dat een deel van de betekenis is om de eenheid in de dualiteit te vinden? (Ja.) Dat ik de eenheid vind in de uitdrukking van zowel het negatieve als het positieve in één daad?

"Ja. Ja. Bijvoorbeeld (om je slechts een paar voorbeelden te geven): hoe kun je, zonder je af te zonderen en star te worden, ware onafhankelijkheid en zelfbeschikking vinden? Hoe kun je, zonder afhankelijk en behoeftig te worden,

meegaand en volgzzaam worden? Hoe kun je liefhebben zonder je integriteit te verliezen? Hoe kun je je onafhankelijke geest behouden zonder van anderen te vervreemden en zonder dat twistzucht en gevoelens van superioriteit het vermogen tot liefhebben blokkeren? Dit is in wezen de worsteling waarin je zoekt en waar je mee strijdt. En als de slinger naar het ene uiterste gaat, lijkt het de positieve kant ervan uit te sluiten: dat je grote substantiële vooruitgang hebt geboekt in deze laatste paar maanden. Dit is werkelijk het meest belangrijke dat een entiteit kan doen. Niets anders kan zo belangrijk zijn als dit, omdat niets zo bevorderend is [op weg] naar liefde en eenheid op de grootst mogelijke schaal."

Seksuele onthouding in verband gebracht met spirituele ontwikkeling

VRAAG 2) Kunt u ons uitleggen hoe het mogelijk is dat in veel religies en in gebruiken als initiatie, het idee van seksuele onthouding verbonden wordt aan spirituele ontwikkeling?

"Ja. Sommige verklaringen die jullie zelf al hebben ontdekt zijn natuurlijk helemaal waar en geldig, maar er is meer. Jullie weten dat het zo is dat in vroeger tijden, duizenden jaren geleden, de ontwikkeling van de mens, zijn innerlijke staat, zijn instinctieve staat, werkelijk op zo'n laag niveau stond dat hij inderdaad – ik wil niet zeggen als een beest, want dieren hebben niet de vervuiling van het verstand zoals een entiteit in de menselijke staat dat kan hebben – zo veel erger was dan een dier. In vroegere tijden was de menselijke seksualiteit verweven met bestialiteit, wreedheid en haat, met extreme zelfzucht en liefdeloze houdingen. De wil was zo weinig ontwikkeld, dat wanneer de instinctieve kant spontaan naar buiten kwam, de beestachtigheid zich manifesteerde, en de spirituele energieën, waarvan de invloed nog zwak was en die de vervuiling van de bestiale kant van de mens niet aan konden verwaterden.

Je weet dat zelfs in de tegenwoordige bewustzijnsstaat, wanneer je diep genoeg gaat in je zelfonderzoek, in het verkennen van jezelf, in de diepst verborgen gebieden van je ziel, er in de mate waarin er ongeuite, ontkende en ingehouden kwaad en destructiviteit bestaan, deze verstrikt raken met en zich openbaren in de seksuele drang. Zodat vaak de enige plek waar negativiteit zich uit, weliswaar gesublimeerd of afwijkend, de seksualiteit is die, daar waar de gehele persoon nog niet geïntegreerd en heel is, niettemin in de kern egoïstische, wrede, sadistische of masochistische neigingen laat zien.

Echter, duizenden jaren geleden was de wil zo zwak en het verstand zo beperkt dat om spiritueel te kunnen groeien er geen spontaneïteit kon bestaan. Spirituele groei, het cultiveren en openen van de kanalen voor spirituele energie was alleen mogelijk wanneer de entiteit wilskracht, zelfdiscipline, geestelijke discipline en helder denken zou leren, zo dat deze eigenschappen vierkant tegenover het spontane vrijlaten van de emotionele kant stonden. Dit betekende dat, om het evolutionaire proces bij te houden, het duizenden jaren lang nodig was om de instinctieve kant eronder te houden en de bewuste kant van de wil, discipline en het denkvermogen,

gecultiveerd diende te worden. Dus in dat opzicht waren de leringen in die specifieke tijd correct.

De fout bestond erin te denken dat het perse zo moest zijn en dat seksualiteit op zich tegengesteld is aan spiritualiteit, maar ook in het zich niet realiseren dat dit een kwestie is van veranderende aspecten en niveaus van bewustzijn. Wat in de ene periode de enig mogelijke manier is om ontwikkeling te bereiken, wordt in een andere periode, wanneer aan de evolutie voldaan is, een rampzalig iets, dat de persoonlijkheid nog verder opsplijst. Dat is de reden dat in de tegenwoordige tijd precies de tegenovergestelde benadering moet worden gekozen. De wil en het denkvermogen zijn nu dermate gevorderd dat de slinger de andere kant op is gezwaaid en mensen veel te veel gericht zijn op het denken, op onderdrukking, op de verkeerde soort zelfdiscipline en de spontane aard is achtergebleven.

Het is nu belangrijk dat, in de komende evolutionaire tijden, de instinctieve kant de achterstand inhaalt, zodat de vergeestelijking van alle zijnsniveaus door kan gaan. Duizenden jaren geleden was vergeestelijking gericht op de gebieden van de wil en het denken. Nu beweegt vergeestelijking zich naar de gebieden van voelen en instinct. Daarvoor moet de instinctieve kant met al zijn kwaad en zijn destructiviteit blootgelegd worden, omdat het alleen dan vergeestelijkt kan worden. En dit omvat natuurlijk seksualiteit.

De seksuele drang die nog gevangen zit in negatieve manieren van zijn, in destructieve aspecten, dient onthuld te worden; de betekenis moet door de entiteit begrepen worden, zodat de vergeestelijking van het hele menselijk bewustzijn verder kan gaan.

Dit antwoord komt overeen met een antwoord dat ik al vaker en ook onlangs nog gaf, en wel over het feit dat in vroeger tijden religie zich bezighield met het handelen van de mens; en dat is de wil. Toen kwam de tijd van Jezus, waarin het denken net zo belangrijk was als actie. En nu, in deze tijd, nu psychologie en de onbewuste en instinctieve natuur op de voorgrond treden, gaan we het gebied in van het voelen, zodat de zuivering van het gehele wezen, de totaal gemanifesteerde persoon kan plaatsvinden. Het is niet langer een kwestie van beheersing om de geestelijke kracht het systeem in te brengen."

Volmaaktheid

VRAAG 3) Deze laatste week ben ik overspoeld door heel veel irrationele gevoelens, gedachten...

"Rationele of irrationele?"

Irrationele. En een van de dingen die ik heb ontdekt is dat het irrationele soms rationeler lijkt dan het rationele.

"Kun je een voorbeeld geven?"

Ja. Gevoelens als zou er niets op mij aan te merken moeten zijn. Op een bepaald niveau weet ik dat dit een totaal irrationeel gevoel is; aan de andere kant: alles wat ik in reactie hierop doe, is om nog onberispelijker, nog volmaakter te zijn. (Ja) En ik ontdek een echte blokkade in het omgaan met mijn vrouw, in het haar toestaan om voor haar gevoelens uit te komen, zowel de rationele als de irrationele, en ik bemerk in mijzelf een terugtrekken, een afweer, een onvermogen om om te gaan met haar rationele of irrationele gevoelens. Op de een of andere manier is het mijn behoefte om onkreukbaar te zijn. Ik kan er niet mee omgaan. En ik wil vragen of u hier wat licht op wilt werpen.

"Ja. Nu, op de eerste plaats is wat je hier zegt van immens belang en het is natuurlijk zonder uitzondering van toepassing op ieder menselijk wezen. Het enige verschil is dat de meerderheid van de mensen deze enorme kwetsbaarheid en ingebeelde behoefte ('ik moet perfect zijn, ik mag niet feilbaar zijn, ik mag geen fouten hebben, ik mag geen zwakheden hebben' enzovoort) nog voor zichzelf verbergen.

Dit gevoel dat het gevaarlijk is om niet volmaakt te zijn, is zeer diep geworteld. Terugkijkend naar dit specifieke leven is het natuurlijk heel gemakkelijk om de verbinding te leggen met het feit dat de meeste ouders, expliciet of impliciet de indruk overbrengen dat het kind niet geliefd is tenzij het goed en perfect is. Dit kan zelfs onbedoeld uitgedrukt worden door bepaalde dingen die een ouder zegt of de ouder kan zich echt niet bewust zijn van wat hij doet. Maar hoe dan ook, het kind groeit op met dit idee.

Maar eigenlijk gaat de dreiging van het niet volmaakt zijn nog veel dieper en heeft het een veel fundamentele oorsprong dan dit feit dat in dit leven opgespoord kan worden. In feite moet ik even verwijzen naar wat ik zei in antwoord op de eerste vraag: de ziel herinnert zich dat onvolmaaktheid ongelukkig maakt.

Zolang de ziel in het lichaam is geïncarneerd, ligt deze kennis duidelijk aan de oppervlakte, omdat je het kunt zien. Wanneer je je in een negatieve staat bevindt, ben je nooit gelukkig, maar het lukt de meeste mensen om er zichzelf van te overtuigen dat hun ongelukkig-zijn niet het gevolg is van hun eigen staat, maar dat het door iemand anders komt. En zolang als zij in deze illusie leven, zien zij hun eigen oorzaken van hun ongelukkig-zijn niet onder ogen.

Dus zo is de behoefte om volmaakt te zijn een misvatting. Het is een verkeerd geïnterpreteerde boodschap van het diepste spirituele zelf, dat zegt: 'Faal niet, want jouw falen en al je negativiteiten maken je ongelukkig en plaatsen je in een zeer ongelukkige staat en zelfs in een ongelukkige wereld, in een ongelukkige omgeving,' wat zowel in deze als in een andere wereld waar is. Dus daar zit een dreiging in. 'Ik moet het niet fout hebben, ik moet niet slecht zijn, want als ik slecht ben, zal ik ongelukkig zijn, dus zal ik dit feit ontkennen.' Dit is de oorsprong.

Maar dit is natuurlijk een zeer destructieve manier van reageren. In werkelijkheid ben je al in een veel verhevener staat wanneer je je feilbaarheid, je beperktheid, zelfs het kwaad in jezelf kunt accepteren. Op het moment dat je het kunt erkennen, dat je kunt zeggen: 'Ja, dit ben ik óók, het is niet het enige dat ik ben, maar dit zit wel degelijk in mij', ben je al in zeer grote mate bevrijd. Ik wil je zeggen, mijn vriend, dat het feit dat je dit punt bereikt hebt op zich een enorme vooruitgang is, omdat je nu werkelijk strijd levert met deze specifieke overgang die ik hier beschrijf. En je hebt het vermogen om te stellen: 'Mijn behoefte om perfect te zijn is een onrealistische behoefte. Ik heb het niet echt nodig. Ik heb het niet nodig [om volmaakt te zijn], want het is niet waar. Het is niet echt. Ik ben niet volmaakt. Ik ben menselijk en als mens belichaam ik de hoogste maar ook de laagste eigenschappen. En ik wil deze lagere eigenschappen leren kennen, zonder angst en zonder mijzelf omlaag te halen.'

Zodra je jezelf op deze manier kunt benaderen, word je sterk. Je wordt werkelijk een krachtveld van spirituele energieën, wat niet het geval is in de mate waarin je de illusie van en de valse behoefte aan perfect-zijn nodig hebt en koestert. Want als je perfect moet overkomen zonder het te zijn, leef je onecht en leef je naar wat anderen van je denken en bijgevolg naar wat jij van anderen verwacht, wat een zeer zelf-vervreemdend proces is.

De enige manier om jezelf te verankeren in het diepste innerlijke centrum van je eigen wezen, is door te zijn wat je werkelijk bent. En als dat op dit moment tot op zekere hoogte onvolmaakt is, dan is dat zo. Het is prachtig als je daarvoor uit kunt komen. Als je maar een fractie van je onvolmaaktheid ontkent, is het al lelijk. Zou je duizendmaal zo onvolmaakt zijn, maar daar in deze geest en houding mee omgaan, is het mooi, omdat deze onvolmaaktheden meteen al ophouden negatieve energie voort te brengen. Zij brengen alleen negatieve energie voort wanneer je ze ontkent. Dit is een grote stap in de ontwikkeling van elk mens: wanneer hij zich volledig kan wijden aan de waarheid die in hem is, hoe goed of hoe slecht het ook is."

Gevoelsverlamming

VRAAG 4) Dit is mij heel duidelijk en ik ben heel dankbaar voor het antwoord dat u zojuist gaf en ik begrijp de benadering waar u het over heeft, over het proberen realistisch te zijn. Ik begrijp dat. Echter, wanneer deze verlamming daadwerkelijk optreedt, ben ik helemaal gevangen. Het is bijna alsof ik niet wil zien, niet wil horen, niet wil ruiken. Ik wil al mijn zintuigen verdoven.

"Ja. Wat hier gebeurt is... Op de eerste plaats is het nodig dat je begrijpt waarom dit zo is. De verlamming, het verdovende proces, is een gevolg van het feit dat je ergens van binnen zegt: 'Oh, nee, ik moet het niet doen, ik moet het niet erkennen, ik moet het niet verklappen, ik moet het niet toegeven, ik moet niet zijn wat ik nog steeds ben.' Dit is wat die verlamming veroorzaakt. Dit soort verlamming is er

altijd. Het kan zich op duizend verschillende manier manifesteren en op een verschillende manier in ieder menselijk wezen en zelfs in dezelfde mens in verschillende perioden op verschillende manieren. Bij de ene mens verlamt het denkproces, bij een ander het gevoelsproces, het wilsproces of de daadkracht, bij weer een ander het vermogen om waar te nemen, om te verbinden, om te zijn en bij vele mensen verlamt alles gelijktijdig of afwisselend.

Wat de verlamming ook is, zij zal er zijn wanneer deze innerlijke stem zich manifesteert zonder te worden herkend. Mijn advies in deze situatie is (en ik spreek tot velen hier, niet alleen tegen jou natuurlijk) om wanneer je deze toestand bereikt, je te realiseren of te zeggen: 'Ja, (en dit kan ook inderdaad het geval zijn) ik ben verlamd' of 'ik ben moe' of 'ik heb geen energie' of 'ik kan de kracht niet vinden' of wat het ook mag zijn. 'Het kan zijn omdat ik bang ben om te kijken naar wat er is. Ik wil niet zo zijn omdat het dwaas of onzinnig is, [maar] ik kan niet ontkennen wat er is. Ik kan het wel ontkennen, maar dat zal het feit niet veranderen. Dus, wat er is, is er en ik wil het zien. Ik weet dat er diep in mij krachten en vermogens zijn die mij zullen helpen om de waarheid te zien en de waarheid te begrijpen zonder overdrijving. Welke dreiging ik ook ervaar, het is een misverstand, want ik kan niet door de waarheid, die hoe dan ook in mij is, bedreigd worden. Ik zal mij niet aan mijn misvatting over deze dreiging onderwerpen. Dus ik wil dat deze hoogste krachten in mij, mij openen voor de waarheid'.

Maak je geen zorgen wanneer het niet meteen gebeurt. Wacht gewoon af. Maar stel jezelf wel op de proef: hoezeer meen je het echt? Als je het werkelijk meent, dan zul je een antwoord krijgen. Het antwoord zal prachtig en bevrijdend zijn. Je zult de waarheid waar je het meest bang voor bent geweest, zien. Alleen zul je dan zien dat er niets was om bang voor te zijn en je komt hier als ziel, als geest, schitterender en prachtiger, helderder en schoner uit tevoorschijn dan ooit tevoren en [je zult] jezelf oprechter liefhebben, mogen en respecteren. Dat is het resultaat. Het antwoord van je innerlijke spirituele zelf zal komen als je het werkelijk wilt. En óf je het werkelijk wilt of niet, is iets dat alleen jij kunt bepalen. Dit is mijn advies."

Contractie

VRAAG 5) De laatste drie weken heb ik mij heel goed gevoeld, beter dan het hele jaar ervoor. Nu voel ik mij terugtrekken en weer erg angstig worden. Ik heb het gevoel dat het op de een of andere manier te maken heeft met een druk die ik voel om nog verder te gaan of zoiets. Maar het voelt alsof deze terugtrekkende staat het gevolg is van druk die ik van buitenaf en van binnenuit voel. Kunt u mij helpen dit te begrijpen?

"Ja. Ook hier weer, kun je jezelf nogmaals vragen: 'Heb ik het gevoel dat ik vooruitgang moet bewerkstelligen én in stand moet houden om iets aan anderen te bewijzen, om aan andermans verwachtingen te voldoen?' Want dit zou zo'n verlamdende druk kunnen zijn. Dan kun je jezelf afvragen: 'Wil ik het voor mijzelf, ongeacht wat anderen al of niet verwachten?'

Vervolgens kun je jezelf afvragen: 'Als zulke verwachtingen van anderen bestaan, wil ik dan die anderen verslaan omdat ik mijn woede naar mijn ouders² niet onder ogen wil zien? Wanneer je dat dan ziet en voelt, kun je deze motivatie omdraaien en zeggen: 'Ik wil dit voor mijzelf en niet omdat ik wil behagen; noch wil ik mij verzetten omdat ik wil winnen.' Zodra je voor deze houding ten opzichte van je eigen verdere groei kunt mediteren, zul je er ontspannen onder kunnen zijn. Je zult niet het gevoel hoeven te hebben dat je iets moet voorwenden, bewijzen, hoog houden, enzovoort enzovoort, wat je ogenblikkelijk zou doen inbinden en ineenkrimpen.

Zie je, je goede gevoelens van de laatste weken – je gevoel van vooruitgang en van meer jezelf en meer heel zijn – stond in directe verhouding tot je bereidheid en vermogen tot en het daadwerkelijk volharden in het onthullen van het slechtste in je. Door het beamen van bepaalde aspecten in je die je eerder verborg, bevrijdde je jezelf.

Nu kunnen er natuurlijk vele andere zijn: dezelfde aspecten op andere manieren, op diepere niveaus zowel als andere direct of indirect hieraan gerelateerde houdingen. Het is daarom essentieel om te blijven volharden, steeds weer opnieuw: 'Ik verbind me met de waarheid die al in mij is. Ik kan het beste slechts realiseren wanneer ik het slechtste besef en onder ogen zie en ik ga dit, ondanks alles, doen.' Wanneer je op deze manier de teugels in handen neemt, zal de dwangmatigheid minder worden en zul je het zich in zijn eigen tempo laten ontwikkelen.

Vijandige relatie

VRAAG 6) Onlangs had ik op kantoor een conflict met een andere vrouw met wie ik samenwerk. Ik voel mij onschuldig in dit conflict. Nu begrijp ik en aanvaard ik dat het altijd 50 procent is. Ik bedoel dat zou het moeten zijn. Toch kon ik in mijzelf niets ontdekken dat de vijandigheid die ik ervoer zou hebben uitgelokt. Dit zit me erg dwars. Eén ding dat ik hiervan geleerd heb, is dat ik mij niet meer in een situatie wil begeven waarin ik in een ondergeschikte positie verkeer ten opzichte van iemand die in geen enkel opzicht mijn meerdere is, behalve dat zij dít baantje heeft en ik dát baantje. Ik wil geen situaties meer creëren waarin ik in mijn werkrelatie een vader- en moederfiguur heb en ik in regressie ga en dingen doe zoals ik ze placht te doen; maar ik wil dit echt overwinnen. Echter, ik denk dat iets hiervan een rol heeft gespeeld in deze situatie. En ik wil ervan leren, als u mij kunt helpen.

"Ja, Zie je het is een vergissing te geloven dat het perse zo is dat ieder voor vijftig procent deel heeft aan de situatie. In principe is het waar, maar naar gelang de ontwikkeling voortschrijdt, zullen andere relaties zich in de interactie beginnen te manifesteren. Dus kom je bijvoorbeeld in een staat – je bevindt je nu in die staat – waarin het niet perse zo is dat je in beginsel gelijkelijk betrokken bent in deze

² vertaling van 'elders' (noot vertaler)

specifieke situatie, met deze bepaalde persoon. Het kan zijn dat het er nu om gaat te werken met je persoonlijke kwetsbaarheid in het omgaan met vijandigheid, zodat wanneer andere mensen vijandig zijn naar jou, je kunt leren wat in jou nog steeds niet helder is.

Bijvoorbeeld, als je je niet bewust bent van zekere vijandigheden in jezelf (niet perse naar die persoon [maar] in andere situaties), of als je je niet bewust bent van bepaalde meerderwaardigheidsgevoelens – misschien ben je er in principe wel van bewust, maar niet hoe en op welke slinkse manieren zij zich manifesteren – heb je op dat moment een gevoeligheid in je zielssubstantie die een krachtveld genereert dat andermans vijandigheid aantrekt. Vervolgens moet je hier mee om zien te gaan en dat kan alleen wanneer je ziet waar jij, misschien iets andere maar in essentie, dezelfde eigenschappen hebt als die andere persoon, [eigenschappen] waar jij niet mee kunt omgaan in haar. Begrijp je dit?" (Ja)

"Dus het zou voor jou heel belangrijk zijn om hier alert op te zijn. Je zou de bedoeling niet vatten, als je denkt dat dit alleen in dit soort situaties gebeurt. Dat kan wel vaak het geval zijn, maar niet perse altijd. En het betekent nog steeds niet dat het zomaar op je afkomt, want als je dit aspect in je zielssubstantie zou hebben opgehelderd, zou je hier niet gevoelig voor zijn. Je zou het aankunnen. Je gevoeligheid kan dus op een compleet verschillende manier of in verschillende situaties bestaan. Maar niettemin stelt die je hier bloot aan iemand."

Ergens 'doorheen gaan'

VRAAG 7) Wanneer ik mijzelf in situaties bevind waarin ik verlaten of afgewezen word, verbind ik dat altijd aan het eerste gevoel van verlaten zijn door mijn eigen ouders. Ik weet dat er een kind in mij zit dat boos wordt, maar erger dan dat heb ik een geweldige angst om alleen gelaten te worden. (Ja.) En ik weet niet hoe ik daarmee in het reine moet komen.

"Nou, ik zou zeggen op de enige manier die mogelijk is. De eerste benadering in het werk op dit pad, is jezelf dit gevoel helemaal te laten ervaren. Om te leren omgaan met het gevoel, om te leren dat een negatief gevoel een tunnel is en dat het niet moet worden weggeduwd. Het is nodig er doorheen te gaan.

Tegelijkertijd, terwijl je dit doet, dien je te onderzoeken of je verstandelijke ideeën overeenstemmen met waarheid of met illusie. Want als je in verband hiermee vasthoudt aan illusoire ideeën, kun je er niet uit komen. Dus je dient tegelijkertijd twee wegen te bewandelen. Eigenlijk drie wegen; het lichamelijke niveau is net zo belangrijk.

Maar wat dit specifieke iets betreft, dien je het gevoel helemaal te voelen en in die zin, dien je te leren en met hulp van anderen je lichaam erop voor te bereiden zodat het in staat is dit gevoel te verdragen. Je dient op het verstandelijke niveau te

werken om de misvattingen, die het gevoel onverdraaglijk of gevaarlijk maken, uit te dagen.

Wanneer je al deze drie niveaus bij elkaar in een geheel brengt waarin zij elkaar ondersteunen, zal het negatieve gevoel een tunnel zijn en zal de energie je positief verlevendigen, omdat je de energieblokkade hebt opgelost.

De energieblokkade van je angst om verlaten te worden, creëert een zichtbaar levenspatroon van het je niet in bepaalde situaties begeven, die juist de enige mogelijkheid tot vervulling zijn. De angst maakt dat je deze vermijdt, zodat je vervolgens werkelijk verlaten bent, zodat je werkelijk gelooft dat je angst voor verlaten worden gerechtvaardigd is, omdat je niet ziet dat het je angst ervoor is die maakt dat je op bepaalde manieren handelt en reageert. Dit moet allemaal samengebracht worden."

De illusie van niet geliefd zijn

VRAAG 8) Afgelopen zaterdag kwam ik in de groep voor lichaamswerk tot het begin van een besef dat betrekking heeft op verlating – mijn vader stierf toen ik negen maanden was – en afwijzing omdat mijn moeder mij afwees. Na één van de oefeningen kwam ik een gevoel tegen over liefde – ze waren hard aan het werk met mij. Het gevoel waar ik toe kwam – en ik weet niet precies wat ik ermee aan moet, ik weet niet precies wat mijn reactie is, ik ben er nogal door verrast - was dat ik in relatie tot mijn vader diep van binnen geloof dat wie van mij houdt, zal sterven. Ik weet niet of ik geloof dat ik hem doodgemaakt heb, maar ik geloof dat ik iets van de schuld op me heb genomen. Erger nog, besef ik, ook dóór de afwijzing. Mijn moeder was heel afwijzend naar mij en mijn zus, maar op dat moment vooral naar mij en later ook meer naar mij omdat ik zijn lieveling was en hij stierf toen ik negen maanden was. Zij heeft mij dat, denk ik, op een bepaalde manier ingeprint: dat uiteindelijk 'niemand van mij kan houden'. ("Dat wat?") Dat niemand van mij kan houden. Dus bij mij spelen in wezen beide dingen, als iemand van mij zou houden, zou die dood gaan en ik ben er zo bang voor. Ik bedoel, om mij te laten liefhebben. Aan de andere kant: zij kunnen het niet; zij deed het niet.

"Ja. Zie je, het gaat hier om een en hetzelfde in het denken van het kind. Allereerst, is het behoorlijk geloofwaardig – en ik zou zeggen, natuurlijk – dat een kind zoiets zou geloven, omdat een kind van zichzelf niet in staat is om niet elke gebeurtenis tot zichzelf te herleiden. Dat weet je. Alles wat er gebeurt lijkt te maken te hebben met of veroorzaakt te worden door het kind zelf. In datzelfde licht gelooft het kind dat wanneer ouders scheiden, het door hem of haar komt. Wat er ook gebeurt, het kind denkt dat het gebeurt omdat hij 'niet lief genoeg was'. Dus het is helemaal niet moeilijk om te geloven dat het verlies van je vader in jou de overtuiging heeft gepland dat 'hij niet van mij hield'. Niet zozeer dat jij hem hebt vermoord, maar 'hij

is weggegaan, hij is niet meer bij me, hij is er niet, want als hij echt van mij had gehouden, zou hij bij mij gebleven zijn.' Dus in die zin is het niet zo anders dan wat je denkt dat je moeder jou heeft ingeprent.

Echter, het belangrijke hier is dat alleen en zodra je dit eenmaal in de openbaarheid brengt en je er helemaal bewust van bent en je jezelf echt toestaat om deze onredelijkheid te voelen, je zult beseffen wat het is dat je doet met je leven met betrekking tot dit geloof. Jouw geloof dat er niet van je gehouden kan worden, maakt dat je tegelijkertijd eist: 'Ik moet aan de wereld laten zien dat ik het waard ben om van te houden'. En dat wordt zo'n last. Dat je er niet in zult slagen, wordt zo'n dreiging dat je opgesloten blijft in jezelf, er niet uit durft, waarbij het risico niet zozeer is dat je wordt pijn gedaan – pijn is te verdragen – maar de betekenis van die pijn, namelijk dat elke pijn, elke kwetsing je oorspronkelijke vermoeden dat je niet geliefd bent, bevestigt. Daarom blijf je liever alleen, ook al wil je je wanhopig graag bewijzen. Je stelt onmogelijke eisen aan anderen, eisen die niet vervuld kunnen worden en die in de weg staan van het werkelijk vervulling willen, omwille van de vervulling, niet om daarmee te bewijzen dat je lief te hebben bent. Begrijp je?"

Jaah... Wat zijn de onmogelijke eisen die ik aan anderen stel?

"Nou, dat de ander altijd, op elk moment, van je moet houden, jou nooit mag kwetsen, alles van je moet goedvinden, dermate ontwikkeld en begrijpend moet zijn dat hij of zij niet geraakt wordt door jouw negativiteit, wat je, in elk zo'n geval onmiddellijk zou interpreteren als hernieuwd bewijs dat je niet geliefd bent. Dit alles moet je in je werk doorwerken."

Een andere cultuur begrijpen

VRAAG 9) Ik ga op vakantie naar een totaal ander continent en andere cultuur. Ik ga naar Afrika. Kunt u mij helpen om een heel nieuwe groep mensen, niet slechts cultureel, maar vanuit dit gezichtspunt, het gezichtspunt van padwerk, waar te nemen en te begrijpen, zodat ik mijn blik kan verruimen?

"Ik zou zeggen, mijn lieverd, dat alle woorden hierover echt nogal betekenisloos zouden zijn, omdat jouw werkelijke begrip, de basale en echte sleutel daartoe, uitsluitend ligt in het begrijpen van jezelf. Tenzij je dat doet, kun je een ander menselijk, dierlijk of plantaardig wezen niet begrijpen. Alleen dan zul je begrijpen dat iedereen in wezen gelijk is. Elk ander woord dat ik je in dit verband zou kunnen geven zou geen betekenis hebben. Als je [te werk] gaat met zelfbegrip en met een zoekend en oprecht zicht op wat je doet en waarom en wat je irrationele gevoelens betekenen en waar zij irrationeel zijn en waar niet, zal op dat moment jouw visie en waarneming zich uitbreiden en zul je mensen zien zoals zij echt zijn. Je zult het beste en het slechtste in hen waarnemen; je zult de zin van het leven en van mensen waarnemen."

Meerdere incarnaties op aarde

VRAAG 10) Mijn vraag is vroeger misschien al eens beantwoord, maar het heeft te maken met het proces van reïncarnatie. In de laatste paar maanden heeft een van de bekende zieners en genezers in de Verenigde Staten de visie geuit dat er niet zoiets bestaat als een proces van reïncarnatie. Ik heb contact gehad met deze persoon, van wie ik begrijp dat zij is staat is om in contact met de geesteswereld te zijn, en haar antwoord was dat heel veel andere mensen – zowel mediums als mensen in de psychische wetenschappen, zowel in de Verenigde Staten als in Engeland – dezelfde visie hebben, zo stelt zij. Ze zegt dat 'er veel paleizen zijn in mijn vaders koninkrijk', maar dat mensen hier niet meer terugkomen. Ik zou heel dankbaar zijn als u iets over dit proces kunt zeggen, want persoonlijk voel en geloof ik dit.

"Dit is onjuist. Dat is het enige dat ik kan zeggen. Het is niet juist. Het leven, de aardse sfeer, het leven van de materie, heeft een specifieke functie. En deze functie is, werkelijk waar, slechts een fase in [een reeks van] heel veel andere fases in het hele plan van het evolutionaire proces. Er is echter geen enkele fase in het evolutionaire proces die binnen zo'n minieme tijdsspanne als één leven, doorgemaakt kan worden. Dat zou niet kunnen, zelfs niet met de hoogste verwachtingen, zelfs niet met de snelste ontwikkeling.

De beste manier om dit te vatten is om de vele, vele verschillende bewustzijnstoestanden die in deze aardse sfeer vertegenwoordigd zijn, [met elkaar] te vergelijken. Als de aardse sfeer slechts voor één leven zou dienen, door te brengen in één staat, dan zouden de geïncarneerde entiteiten zich allemaal min of meer binnen een beperkt raamwerk van dezelfde ontwikkelingsstaat bevinden.

Maar je treft hier zulke grote verschillen aan, met alle gradaties daartussen, dat het voor de hand ligt dat zij die de hoogste bewustzijnsgraad die een mens kan hebben, bereikt hebben, in vele voorgaande levens in precies dezelfde [aardse] sfeer hebben geleefd, omdat zij daar anders niet hadden kunnen komen. Het is waar dat deze discrepanties bestaan: het is niet waar dat iedereen het hierover eens is. En dit is bewijsbaar. Het maakt niet uit welke [groep] groter is. Tijden veranderen en de veranderende tijden verklaren ook de locatie. Ik bedoel dat het gehele Oosten, waarvan de spirituele ontwikkeling eeuwenlang ver op die van de westerse beschaving vooruit liep, het eens was over het proces van reïncarnatie.

Maar er zijn veel persoonlijke redenen waarom deze misverstanden, of deze smalle scheidslijnen en blokkades bestaan. Ik meen dat het vanuit menselijk oogpunt onbelangrijk is om lang bij deze kwestie stil te staan. Ik zeg je dat het verspilde energie is; dat er niet zo'n vreselijk belangrijk punt van gemaakt zou moeten worden, omdat vanuit het oogpunt van mentale concepten, het ene noch het andere bewezen kan worden. En de innerlijke ervaring kan niet als bewijs aangevoerd worden.

Zodra we afgesloten zijn voor een idee, is de innerlijke ervaring ook afgesloten. Dus als een persoon zich bijvoorbeeld afsluit voor het idee dat er een groter bewustzijn dan het intellect bestaat, kan hij nooit ervaren dat zo'n bewustzijn inderdaad bestaat. Zo is het met al het andere ook. Het zou zeer ernstig zijn – dit als voorbeeld – als de behoefte om met het innerlijk zelf in waarheid te zijn en het te ontwikkelen, zou worden ontkend. Dit zou inderdaad een heel krachtig tegenovergesteld standpunt vereisen. Het is voor mensen belangrijk om te weten dat het leven een continuüm is, dat leven op deze aarde niet slechts een eenmalig, willekeurig verschijnsel is zonder dat er iets voor of na bestaat, dat er inderdaad een lange doorgaande keten van gebeurtenissen bestaat die de evolutie van de persoon tot uitdrukking brengt. Dat is belangrijk. Maar of reïncarnatie een feit is of niet, is niet belangrijk. Ik heb het erover omdat het een waarheid is en ik breng de waarheid over zoals ik die zie. Maar ik sta er verder niet bij stil, zoals jullie allen weten, terwijl ik wel stil sta bij het continue bestaan van entiteiten en de continue ontwikkeling, het belang van ontwikkeling. Dit is wat ik te zeggen heb."

Mediums en vooroordelen

VRAAG 11) Mag ik nog een reactie vragen op een uitspraak die door dezelfde persoon is gedaan: dat dode geesten mensen bezetten en dat dat zo is omdat hen verteld is dat zij geïncarneerd gaan worden en zij dat op deze manier proberen te doen.

"Voor hetzelfde geld zou je kunnen zeggen dat de blokkades en vooroordelen en vooringenomen ideeën van mediums – dit is net zo waar – naar buiten komen, door [bijvoorbeeld] afgesloten te zijn voor de waarheid die een hoogontwikkelde geest door wil geven. Zo'n medium... een medium kan in vele vormen voorkomen. Het kan een gevoelig of een zeer intuïtief persoon zijn die in één opzicht open staat voor spirituele krachten, maar die in andere opzichten gesloten is. Zo iemand zou dan zekere geesten met hetzelfde geblokkeerde geloof aantrekken.

Je zou volgens dezelfde redenering kunnen zeggen dat er zeer goede of minder ontwikkelde geesten zijn, die echter nog steeds niet in het licht van de goddelijke waarheid zijn en slechts overeenkomstig hun vooroordelen zien. Nu, er zijn veel mensen die zeer spiritueel zijn, in sommige opzichten zeer hoog ontwikkeld, die echter hun vooroordelen hebben. Wanneer zij hun lichaam verlaten, worden deze vooroordelen niet automatisch opgeheven. Aldus zal een katholiek iemand, een zeer vroom katholiek iemand, die binnen zijn religie zijn best heeft gedaan en zo goed mogelijk is gegroeid, het in de geestelijke wereld relatief goed en licht hebben omdat dit zijn bewustzijnsstaat is. Maar met zijn vooropgezette ideeën zal hij terecht komen in een omgeving waar alle andere geesten net zo overtuigd zullen zijn van de katholieke waarheid en dat zal dan zijn ervaring zijn in de geestelijke wereld. En als hij dan door middel van een medium zou communiceren, zou hij aangetrokken worden tot een medium met overeenkomstige ideeën en dat zou dan als zogenaamd 'bewijs' gelden.

Daarom zeg ik dat wat geesten door middel van een medium zeggen over de feiten des levens nooit als bewijs kan dienen. Maar ik zeg ook dat als je je ontwikkelt binnen je eigen padwerk, je eigen zuivering, het zelf rechtzetten van je innerlijke misvattingen – dat is het enige dat je nodig hebt – dat je dan binnen in jezelf de antwoorden zult vinden die belangrijk voor je zijn. Je hoeft dan niet af te gaan op iemand anders getuigenis; je kunt het aannemen of links laten liggen en je zult leren om zo'n open geest te hebben, zo'n opgeruimde, onbelaste, flexibele geest dat je werkelijk de innerlijke verlichting zult ontvangen die belangrijk is voor wat jij nodig hebt. Anders worden het indoctrinerende kwesties, dogmatische ruziezoekerij die net zo nutteloos is als wanneer verschillende religies elkaar van de eigen waarheid proberen te overtuigen. Blijf hiervandaan."

VRAAG Ik zou nog een keer willen vragen over de asteroiden-serie, omdat ik denk dat het heel... [band loopt af]

*Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1971.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Questions and Answers'.
Laatste herziening van de Nederlandse vertaling in 2019 .
© Stichting Padwerk Nederland, uitgave 2019.*

